

του αλμυρού νερού και του πικρού καύμου της, —
 'εστην συντριβή της έρημιξας, 'εστην εγκατάλειψη
 την άδικη, έννοιωθε να την κυκλώνη ανάμεσα
 'ετον ουρανό και 'εστην πλατεία την θάλασσα,
 καταμόνη, άρρωστημένη από της νωπές πλη-
 γές, άνοιξε μόλις τ'α σφιχτοδεμένα χείλη της
 τ'ο πονεμένο στηθος της 'κινήθηκε άπαλά, σκορ-
 πίσθηκε μέσ' 'ετον άέρα ένας στεναγμός βαθύς.

Τ' άχνό διχλάλημα του βωβού πόνου, τ'ο
 κρυφό παράπονο έχύθηκε τριγύρω σαν τ'ο νεκρικό
 τ'ο σήμαντρο έξωκκλησιού και τ'α ουράνια πλάτη
 'ταραχθήκανε.

Λάβα, θαρρείς, και άναλύθηκεν επάνω απ'
 τ'α σύννεφα κάποιου μεγάλου ήφαιστείου, και
 άπορροφήθηκε κάθε ύγρό, κι' άποστεγνώθηκε
 κάθε δροσούλα. 'Θερίεψαν τώρα τ'α νερά κι' έγι-
 ναν κύματα πελώρια και σπάνουν σε άφρους
 τρελλούς.

'Αναταράζεται κάθε στοιχειό.

Πλέκει ο άγριος Βορρηάς με τον άφρό τ'α τρο-
 μερά μαλλιά του 'στο φοβερό άγκάλιασμα της
 αιωνίας έρωμένης του και δαιμονίζονται απ'
 επάνω των πνοές σαν σύννεφα από νερό κι' από
 άέρα, διάφανες καλύπτρες των όργιων των, σά-
 βανα κρυερά για κάθε κύμα, που 'γεννήθηκε
 από τ' άγκάλιασμα εκείνο.

Και καταπίνει τ'ώνα κύμα τάλλο και τ'ο τρίτο
 ύψηλώνει απ' επάνω των περήφανα κι' ύστερα
 χάνεται κι' αυτό 'εστην αιωνία καταβόθρα και

γεννιούνται άλλα για την ίδια τύχη, για τον
 ίδιο τον χαμό.

* *

Τρέχει αδιάκοπα και ή Καρδιά, ο λαβωμέ-
 νος άετός, επάνω απ' τή θάλασσα.

Δέν την φοβίζει πειά τ'ο χάος. Αυτή τ'ο έχει
 μέσα της ολοκληρο κλεισμένο.

Τ'α κύτταρά της τ'α σφιχτοκρατούσε μιá
 φορά ή ζωντανή άγάπη.

'Η νέκρα τώρα επάγωσε καθ' ένα μόριό της.

'Απέθανε κάθε ώραιο όνειρο. 'Διαλύθηκε 'σαν
 άχνη πρωινή κάθε άγνός της πόθος.

'Επροδόθηκε . . .

* *

Και φεύγει τώρα μακριά απ' την προδότρα
 άγάπη της μέσ' 'ετο Μαύρο Πέλαγος του πό-
 νου της.

'Εχασε τ' όζυγόνο της ψυχής της-την έλ-
 πίδα-κι' εξεψύχησε ή δύστυχη 'περήφανα 'ετο
 ήθικό βασίλειο του καύμου.

'Επνιξε μέσα της την ζήλεια κι' έμεινε σάρκα
 μοναχή. Σάρκα, που κλεί τον θάνατο και που
 γυρεύει να ξαναπεθάνη, για να εκδικηθῆ τον
 έαυτόν της, που αισθάνεται-άλλοίμονο!-την
 ίδια άγάπη ακόμα για την άπιστη, για την
 προδότρα.

ΑΣΠΑΣΙΑ ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΥ